

CASAL PARROQUIAL

*Els tradicionals
"Pastorets" un any
més van fer les deli-
cies de petits i grans*

*Sí, sí, m'ho prendreu tot, llorer, espasa i rosa!
Arranqueu! Malgrat tot em quedarà una cosa
que m'emporto, i avui, quan posi els peus al cel,
brillarà intensament, molt més que cap estel,
que el duc immaculat, ben alt, per això el vull
amb mi per sempre més!... És... El meu orgull.*

Aquest paràgraf final de l'obra *Cyrano de Bergerac* resumeix en certa forma l'activitat del Casal d'enguany. Teatralment parlant, sols ens ha quedat «l'orgull», ja que cal dir, amb sinceritat, que la temporada ha estat més aviat minsà.

Cal recordar, però, els Pastorets del 97/98 i la Nit de Músics passada, totes dues representacions amb nombrós èxit de públic. I també l'homenatge teatral que es va realitzar el 26 d'abril a l'autor Josep Mª Folch i Torres, homenatge absolutament merescut a un dels escriptors catalans més rellevants d'aquest segle. Però aquella vetllada va ser alguna cosa més: significava la possibilitat del públic per tal de retrobar-se amb antics actors i actrius del Casal, que ja feia anys que no trepitjaven les fustes de l'escenari, però que van voler tornar per tal de retre aquest destacat reconeixement a Folch i Torres.

A banda d'aquestes representacions ja comentades, el Casal ha servit d'aixopluc per altres entitats que a falta d'un altre escenari han utilitzat aquest per portar a terme les seves activitats. El mes de desembre, es celebrava el Festival de l'APINDEP i la